

Ακαδημαϊκό λεξιλόγιο και ορολογία

Άννα Αναστασιάδη-Συμεωνίδη

ansym@lit.auth.gr

ΕΛΕΤΟ 12(2019)

Περιεχόμενα

0. Εισαγωγή

1. Είδη λεξικών μονάδων

1.1 Μονολεκτικές λ.μ.

1.2 Πολυλεκτικές λ.μ.

1.2.1 Πολυλεκτικά σύνθετα

1.2.2 Λεξικές συνάψεις

2. Χαρακτηριστικά

2.1 Πολυσημία

2.2 Σημασιο-συντακτικές ιδιότητες

2.3 Ρουτίνες

3. Χρησιμότητα

4. Επίλογος

0.Εισαγωγή

- Τα ακαδημαϊκά κείμενα εμπειρεύουν:
- **Ορολογία:** ειδικό λεξιλόγιο που σχετίζεται με συγκεκριμένες επιστήμες: Γλωσσολογία *φώνημα, λέξημα,*
- **ΑΚΛ:** λ.μ. διακλαδικές/διεπιστημονικές, σταθερό και κοινό λεξιλόγιο του επιστημονικού λόγου (άρθρο, δ. *διατριβή*),
- Μονολεκτικές λ.μ.: *θεωρία, μεθοδολογικός, αναλύω,*
- Φρασεολογισμοί: *αρχική υπόθεση, στατιστικά σημαντικός, επιβεβαιώνεται η υπόθεση.*
- **Λεξιλόγιο της γενικής γλώσσας**

0.Εισαγωγή

- Διαφοροποιητικά χαρακτηριστικά του ΑΚΛ:
 - α) υψηλή συχνότητα
 - β) διασπορά σε πολλούς και διαφορετικούς κλάδους, και
 - γ) τοποθετείται στην περιοχή της νόρμας στο συνεχές του χαρακτηριστικού [+/- λόγιο].
- Τα χαρακτηριστικά αυτά βοηθούν την (ημι)αυτόματη εξόρυξή του.

0.Εισαγωγή

- Το ΑΚΛ της ΝΕ αποτελείται κυρίως από αφηρημένες λ.μ. (Κατσαλήρου 2017)
- Ουσιαστικά, επίθετα, ρήματα και επιρρήματα
- Συμμετέχουν στην κατασκευή της επιστημονικής ορολογίας
- Έχουν άμεση σχέση με τη δόμηση και την οργάνωση των κειμένων.

1. Είδη λεξικών μονάδων

1.1 Μονολεκτικές λ.μ.

- **58%** του ΑΚΛ ουσιαστικά
- ονοματοποίηση
- επιθηματοποίηση
- λεξική πυκνότητα:
*περιγράφω/περιγραφή – μέτρηση,
συσχέτιση*

1. Είδη λεξικών μονάδων

- **Ουσιαστικά-κελύφη:** για να ερμηνευτούν, απαιτείται η αναφορά σε κάποιο άλλο κειμενικό στοιχείο με το ίδιο αντικείμενο αναφοράς (που προηγείται ή έπεται) παρέχοντας παροδική εννοιολογική μορφοποίηση της πληροφορίας: *απόψεις, διαπιστώσεις.*
Ουσιαστικό-κέλυφος απόψεις: [υπέρβαση του τοπικού και συγκεκριμένου] πλαισίου δράσης. Οι παραπάνω [[απόψεις]] δεν μπορεί παρά να [αντιπροσωπεύουν διαχωρισμούς και καταστάσεις].

1. Είδη λεξικών μονάδων

- Ρήματα: 23% του ΑΚΛ
- 81% των ρ. σε ενεστώτα με την έννοια της παγχρονίας
- 13% στον αόριστο
- Π.χ. *ανάλυση, δεδομένα, δείγμα - αντίστοιχος, αξιόπιστος, βιβλιογραφικός - αντιπαραβάλλω, αξιολογώ, παρατηρώ - αντίθετα, ασφαλώς, εντούτοις.*

1. Είδη λεξικών μονάδων

- **1.2 Πολυλεκτικές λ.μ.**
- ουσιαστικά, επίθετα, ρήματα και επιρρήματα
- βαθμός παγίωσης
- συνθετικότητα της σημασίας
- *παίζει ρόλο (ρ. σύναψη με συνθετική σημασία),*
- *όπως αναφέρθηκε προηγουμένως (επιρρ. σύναψη με συνθετική σημασία),*
- *στο μέτρο του δυνατού (σύνθετο επίρρ. με μη συνθετική σημασία).*

1. Είδη λεξικών μονάδων

- 1) ΟΡ-ΑΚ *συντακτική σχέση, γραμματική κατηγορία,*
- 2) ΟΡ-ΟΡ *ρηματικός χρόνος, αυθαίρετο του σημείου,*
- 3) ΑΚ-ΟΡ *ανθρώπινη γλώσσα, έννοια της διγλωσσίας,*
- 4) ΟΡ-ΓΛ *γλωσσική/φωνηματική αλλαγή,*
- 5) ΑΚ-ΑΚ *μέσο μέγεθος, ποσοτική ανάλυση,*
- 6) ΑΚ-ΓΛ *περιγραφή ατόμου,*
- 7) ΓΛ-ΟΡ *αλλαγή γένους, δεύτερη άρθρωση,*
- 8) ΓΛ-ΑΚ *αλλαγή θέσης, μικρό δείγμα,*
- 9) ΓΛ-ΓΛ *μικρή αλλανή. (Tutin & Jacques 2018)*

1. Είδη λεξικών μονάδων

- Σημαντικός είναι ο ρόλος του ΑΚΛ: μονολεκτικοί όροι συμπλέκονται με ΑΚΛ για τη δημιουργία πολυλεκτικών όρων (σχήματα 1 και 3),
- ΑΚΛ συμπλέκεται με λέξη του γενικού λεξιλογίου για τη δημιουργία πολυλεκτικών λ.μ. ΑΚΛ (6 και 8).

1. Είδη λεξικών μονάδων

- Σχήμα ΕΟ
- ΑΚ ουσιαστικό συμπλέκεται με ορολογικό επίθετο (ΟΡ-ΑΚ): *μορφηματική ανάλυση, αντιπαρατακτική λειτουργία, διαχρονική ανάλυση,*
- ΑΚ ουσιαστικό συμπλέκεται με επίθετο ΑΚ ή ΓΛ για λ.μ. ΑΚΛ: *επιστημονική/γενική ανάλυση – πρώτη ανάλυση.*

1. Είδη λεξικών μονάδων

- Όροι Γλωσσολογίας του σχήματος ΕΟ:
- 1) ΟΡ-ΑΚ: *αντιπαρατακτική λειτουργία, ασυνεχής μονάδα, διαχρονική ανάλυση,*
- 2) ΟΡ-ΟΡ: *γραμματικό μόρφημα, τεταμένα φωνήεντα, συμπληρωματική κατανομή,*
- 3) ΑΚ-ΟΡ: *ανάλυση φρασεολογισμών, λειτουργικό μόρφημα.*

1. Είδη λεξικών μονάδων

- **1.2.1 Πολυλεκτικά σύνθετα**
- *υπόθεση εργασίας, στατιστική ανάλυση, βασική έρευνα, ποιοτική ανάλυση, μελέτη περίπτωσης.*
- *στατιστικά σημαντικός*
- *λαμβάνω υπόψη*
- *εκ πρώτης όψεως, κατά μέσο όρο, εξ ορισμού.*

1. Είδη λεξικών μονάδων

- **1.2.2 Λεξικές συνάψεις** (Θώμου 2006)
- ακολουθία λέξεων με υψηλή **συχνότητα** συνεμφάνισης στον λόγο
- περιορισμό στις λεξιλογικές εναλλαγές
- στους συντακτικούς μετασχηματισμούς
- δεν αναφέρονται σε νέο αντικείμενο αναφοράς

1. Είδη λεξικών μονάδων

- Κύριες κατηγορίες: ουσιαστικά, επίθετα, ρήματα και επιρρήματα
- πολυάριθμες στο ΑΚΛ: παντελής απουσία, αρχική υπόθεση, διατύπωση υπόθεσης –
- παντελώς απών –
- διατυπώνω την/μια υπόθεση, τροποποιώ σε κάποιο βαθμό, υιοθετώ θέση/άποψη –
- πιο πάνω, σύμφωνα με την ανάλυση/
προσέγγιση.
- φρασεολογισμοί με **υποστηριστικά** ρήματα: κάνω σύγκριση, προβαίνω σε σύγκριση.

2. Χαρακτηριστικά

- αφηρημένη φύση,
- ποικιλία για τη δήλωση της ίδιας έννοιας:
*δείχνουν/ δηλώνουν, αναπτύσσεται/
ανάπτυξη,*
- μεγάλο μήκος: *αλληλεπίδραση,
διαφοροποίηση*
- (α) πολυσημία,
- (β) κύριες σημασιο-συντακτικές ιδιότητες,
- (γ) ρουτίνες.

2. Χαρακτηριστικά

- 2.1 Πολυσημία
- επιλύεται με την εξέταση των συμφραζομένων, της σημασίας και της ορισματικής δομής. Πρδ. αντικείμενο:
- 1) λέξη του γενικού λεξιλογίου: κρατούσε στα χέρια του διάφορα αντικείμενα,
- 2) όρος της σύνταξης: ποιο είναι το αντικείμενο του ρήματος;
- 3) μέλος συνάψεων ΑΚΛ: αντικείμενο εξέτασης/μελέτης κτλ.

2. Χαρακτηριστικά

- *αριθμός:*
- 1) ορολογία στα Μαθηματικά,
- 2) ορολογία στη Γλωσσολογία (σε αντιδιαστολή προς τον *ενικό αριθμό*), συνεπώς πολυσημία μέσα στην ορολογία, αλλά και
- 3) λέξη του γενικού λεξιλογίου: *μικρός αριθμός ατόμων ήταν συγκεντρωμένος στην πλατεία.*

2. Χαρακτηριστικά

- *εκτιμώ:*
- 1) λέξη του γενικού λεξιλογίου: *εκτιμώ κάποιον για το σύστημα αξιών του,*
- 2) μέλος ακαδημαϊκών συμφράσεων: *εκτιμώ ότι οι τάσεις του συστήματος κλίσης των ουσιαστικών στη νέα ελληνική είναι οι ακόλουθες.*
- Στη μελέτη του ΑΚΛ δεν έχει θέση η σημασία της λ.μ. του γενικού λεξιλογίου ούτε του όρου στις διάφορες επιστήμες.

2. Χαρακτηριστικά

- 2.2 Σημασιο-συντακτικές ιδιότητες
- ουσιαστικά που παραπέμπουν στους φορείς του επιστημονικού γραπτού
- Α) τεκμήρια: *άρθρο, αναφορά, έγγραφο, κείμενο κτλ.,*
- Β) τμήματα τεκμηρίων: *τμήμα, κεφάλαιο, παράρτημα κτλ.,*
- Γ) λεζάντα γραφικών: *πίνακας, σχήμα, ραβδόγραμμα*

2. Χαρακτηριστικά

- Η συνεξέταση **σημασίας** και **ορισματικής δομής** απομακρύνει περιπτώσεις **αμφισημίας** αναδεικνύοντας τη συγκεκριμένη σημασία στο ΑΚΛ:
- ***εξετάζω** ένα γλωσσικό φαινόμενο (ΑΚ)*
- ***εξετάζω** τον ασθενή (ΟΡ ιατρική),*
- ***υιοθετώ** μια άποψη, στάση, στρατηγική, συμπεριφορά, προσέγγιση (ΑΚ)*
- ***υιοθετώ** ένα παιδί (ΓΛ).*

2. Χαρακτηριστικά

- Τάξη [επικοινωνία – μέσο]
- Το O αφιερώνεται σε:
- άρθρο, τεκμήριο, δοκίμιο, σημείωση, έργο, δημοσίευση, σύνθεση, δ. διατριβή, κείμενο, τόμος κ.ά.
- 1) τεκμήριο: διαβάζω, δημοσιεύω ένα O (= άρθρο, τεκμήριο, δοκίμιο, σημείωση, έργο, δημοσίευση, σύνθεση, δ. διατριβή, κείμενο, τόμος)
- 2) γεγονός: ένα O πραγματοποιείται/κατά τη διάρκεια του O (=συνέδριο, συνάντηση κ.ά.).

2. Χαρακτηριστικά

- **Ρήμα:**
- διατύπωση υποθέσεων (*υποθέτω*),
- σύγκριση (*συγκρίνω, αντιπαραβάλλω*),
- διατύπωση ορισμών (*ορίζω*),
- έκφραση άποψης (*θεωρώ, δηλώνω*)
- παθητική δομή (65%)
- απρόσωπη και τριτοπρόσωπη σύνταξη.

2. Χαρακτηριστικά

- Σχέση ανάμεσα στη σημασία και στο συντακτικό σχήμα:
- ρ. αιτίου-αποτελέσματος (*απορρέει, εξαρτάται, προέρχεται, προκύπτει*) εμφανίζονται στη δομή [υποκείμενο ουσιαστικό + Ρτριοπρόσωπο + απόΟΦ].
- το υποκ. αφηρημένη οντότητα που αντιπροσωπεύει το αποτέλεσμα (*πρόβλημα, αποτέλεσμα, δυνατότητα*),
- το συμπλήρωμα ανήκει σε γεγονός (*φαινόμενο, γεγονός*), σε επιστημονική δραστηριότητα (*παρατήρηση, ανάλυση*) ή ιδιότητα (*ποικιλία, χαρακτηριστικό*).

2. Χαρακτηριστικά

- Οι δομές με το *όπως* (εισάγει συγκριτική πρόταση) συνδέονται με ρ.
- διαπιστωτικά (*διαπιστώσαμε, παρατηρήσαμε*),
- επίδειξης (*δείχνει, φαίνεται*),
πρότασης/σύστασης (*προτείνει, υποδεικνύει, συστήνει*).

2. Χαρακτηριστικά

- ρ. εξέτασης: αναλύω, ελέγχω, εξερευνώ, εξετάζω, μελετώ) εμφανίζονται στη δομή: [υποκείμενο ουσιαστικό ανθρώπινο (ερευνητής, συγγραφέας)+ P + ουσιαστικό συμπλήρωμα (μη έμψυχο)/παθητική σύνταξη].
- Το συμπλήρωμα: συγκεκριμένο (δεδομένα)
- αφηρημένο τύπου διαδικασίας (διαδικασία, εξέλιξη),
- σχέσης (αποτέλεσμα, επίδραση, επίπτωση, αντίκτυπος),
- επιστημονικού αντικειμένου (περίπτωση, κατάσταση, δεδομένο)
- ιδιότητας (χαρακτηριστικό, σπουδαιότητα, αξία).

2. Χαρακτηριστικά

- Η θεματοποίηση του συμπληρώματος συνδέεται με περισσότερο αντικειμενική περιγραφή: *η προσέγγισή μας μελετά τη σχέση βάσης και επιθήματος.*
- με χρονικά επιρρήματα (*πρώτα, ύστερα*)
- τοπικά επιρρήματα κειμενικής πλοήγησης (*εδώ, πιο πάνω/παραπάνω, πιο κάτω/παρακάτω*) (δείκτες ενδοκειμενικών παραπομπών)

2. Χαρακτηριστικά

- Στην εισαγωγή σε μέλλοντα (Κουτσουλέλου 2006)
- Στον επίλογο σε αόριστο
- Τα ρ. συνδυάζονται με απρόσωπες δομές με δεοντική λειτουργία: *πρέπει/είναι σημαντικό/αξίζει να μελετηθεί.*

2. Χαρακτηριστικά

- **Επίθετα:** σημασιο-συντακτική κατηγοριοποίηση της Φραγκάκη σε δέκα κατηγορίες (2010: 79).
- Ως ταξινομικά: κατασκευάζουν όρους
- Ως περιγραφικά, αξιολογικά και δεικτικά μετέχουν στην κατασκευή συνάψεων.

2. Χαρακτηριστικά

- **Επιρρήματα** καλύπτουν μόνο το 2%
- μονολεκτικά ή πολυλεκτικά,
- σημασιολογική, συντακτική και πραγματολογική
ανάλυση
- σε βάθος: συντάσσεται με ρήματα/ρηματικά ουσιαστικά
εξέλιξης/αλλαγής: αλλαγή/εξέλιξη σε βάθος,
- με ρήματα/ρηματικά ουσιαστικά εξέτασης/ανάλυσης:
εξετάζω/μελετώ/αναλύω σε βάθος.
- Ο ρόλος των επιρρημάτων είναι ιδιαίτερα σημαντικός για
την οργάνωση, τη διάρθρωση και τη συνοχή των
επιστημονικών κειμένων.

2. Χαρακτηριστικά

- **2.3 Ρουτίνες**
- **επαναλαμβανόμενα πολυλεκτικά σχήματα**
- **συντακτική δομή**
- **υψηλή συχνότητα στα επιστημονικά κείμενα**

2. Χαρακτηριστικά

- Εντάσσονται σε σημασιολογικές τάξεις που συμπληρώνονται με συντακτικά κριτήρια:
- ρουτίνες με **ρ. διατύπωσης** σε αόριστο ή παρακείμενο: *λέω, υποστηρίζω, διατυπώνω, αναφέρω, δηλώνω...* + υποκείμενο στο 1ο ή 3ο πρόσωπο (εν./πληθ.) + επίρρημα: *προηγουμένως/λίγο πριν*

2. Χαρακτηριστικά

- ΑΚΛ της κειμενικής δόμησης, που περιλαμβάνει:
- Α) **δείκτες κειμενικής πλοήγησης**: *πιο κάτω, λίγο προηγούμενος,*
- Β) **δείκτες της γραμμικότητας** του κειμένου σε απαριθμητική δομή: *πρώτα, πρώτα πρώτα, τέλος, τελειώνοντας, καταρχήν, εξάλλου...+ ρήμα περιγραφής: παραθέτω, προτείνω, παρουσιάζω, περιγράφω.*

2. Χαρακτηριστικά

- **ρουτίνες με μεταγλωσσική λειτουργία:** *αν μπορούμε να το πούμε έτσι, επαναλαμβάνοντας τη διατύπωση του X,*
- **ρουτίνες διακειμενικών αναφορών** (στις υποσημειώσεις και με προστακτική): *για μια λεπτομερή/σύντομη παρουσίαση βλ., αναφέρω τον/τους,*
- **ρουτίνες ενδοκειμενικών αναφορών:** *βλ. παρακάτω, παραπάνω, κεφάλαιο X, παράρτημα X (σε παρένθεση και με τον προτροπτικό δείκτη βλ.) ή με μορφή πρότασης (σε παρένθεση): όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, όπως ήδη αναφέρθηκε.*

2. Χαρακτηριστικά

- **ρουτίνες που δηλώνουν τον στόχο/σκοπό:**
στόχος/σκοπός του άρθρου, στο άρθρο αυτό προτείνουμε/εξετάζουμε κτλ.,
- **ρουτίνες με τη μορφή δεικτών θεματοποίησης:** *αξιίζει/είναι σημαντικό/πρέπει να σημειώσουμε/υπογραμμίσουμε/διευκρινίσουμε*
...
- **ορισματικές ρουτίνες:** *ονομάζουμε X, με τον όρο X δηλώνουμε...*

3. Χρησιμότητα

- Η μελέτη του ΑΚΛ είναι σημαντική γιατί:
- α) το ΑΚΛ συμπλέκεται με την ορολογία,
- β) ενδιαφέρει τη θεωρητική γλωσσολογία: (κρίκος στο φάσμα των λεξιλογίων που συναπαρτίζουν μια γλώσσα),
- γ) για την υπολογιστική γλωσσολογία (σύνταξη ηλεκτρονικού λεξικού όλων των λ.μ. του ΑΚΛ)
- δ) για τη διδασκαλία της πρώτης, δεύτερης και ξένης γλώσσας.

3. Χρησιμότητα

- χρήσιμα εργαλεία:
- 1) Ηλεκτρονικό σημασιοκεντρικό λεξικό.
- 2) Ηλεκτρονικό ονομασιοκεντρικό λεξικό
(πρόσβαση από την έννοια):
- ΔΙΑΤΥΠΩΝΩ ΜΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ: *διατυπώνω την υπόθεση, υποθέτω, θέτω αξιωματικά.*
- ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΝΕΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ: *επίσης, ακόμη, επιπλέον, επιπρόσθετα, μεταξύ άλλων, εξάλλου.*
- 3) Σώμα κειμένων ακαδημαϊκού λόγου και γενικά λεξικοί πόροι επιστημονικού λόγου.

4. Επίλογος

- Το ΑΚΛ: με μεγαλύτερη συχνότητα στον επιστημονικό λόγο από ό,τι σε άλλα είδη λόγου,
- αποτελεί ένα από τα βασικά συστατικά του στοιχεία πραγματώνοντας τις έννοιες του επιστημονικού λόγου ανεξαρτήτως επιστήμης.
- Διαφέρει από την επιστημονική ορολογία.
- Η μελέτη των δομών του:
 - θεωρητικό ενδιαφέρον
 - πρακτικό όφελος για την υπολογιστική γλωσσολογ.
 - συμβάλλει στην αποτελεσματικότερη διδασκαλία της σύνταξης/συγγραφής επιστημονικού κειμένου.

4. Επίλογος

- Επεξεργασμένος κατάλογος με πολλές σημασιο-συντακτικές πληροφορίες
- Οι λ.μ. του ΑΚΛ μετέχουν σε προκατασκευασμένα σχήματα,
- με συγκεκριμένη θέση μέσα στην πρόταση
- συγκεκριμένη κατανομή μέσα στα τμήματα του κειμένου,
- Διευκολύνει την κατανόηση και παραγωγή των επιστημονικών κειμένων.

Βιβλιογραφία

- Αναστασιάδη-Συμεωνίδη, Α. (1986). *Η νεολογία στην κοινή νεοελληνική*. Διδακτορική Διατριβή, Α.Π.Θ., Θεσσαλονίκη: Επιστημονική Επετηρίδα Φιλοσοφικής Σχολής, Παράρτημα αρ. 65.
- Αναστασιάδη-Συμεωνίδη, Α. και Κυριακοπούλου, Π. (2015). Αυτόματη επεξεργασία λέξεων. [Κεφάλαιο Συγγράμματος]. Στο: Τάντος, Α., Μαρκαντωνάτου, Σ., Αναστασιάδη-Συμεωνίδη, Α., Κυριακοπούλου, Π. 2015. *Υπολογιστική γλωσσολογία*. [ηλεκτρ. βιβλ.] Αθήνα:Σύνδεσμος Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών. κεφ 2. Διαθέσιμο στο: <http://hdl.handle.net/11419/2207>.
- Αναστασιάδη-Συμεωνίδη Α. και Φλιάτουρας Α. (2019). Το λόγιο επίπεδο της σύγχρονης Νέας Ελληνικής: Συγχρονικές και διαχρονικές τάσεις. Στο: *Το λόγιο επίπεδο στη σύγχρονη νέα ελληνική - Θεωρία, ιστορία, εφαρμογή - Από τον οίκο στο σπίτι και τανάπαλιν*. Αθήνα: Πατάκης, σ. 15-56.
- Αραποπούλου, Μ. και Γιαννουλοπούλου, Γ. (2002). Εγκυκλοπαιδικός Οδηγός. Η χρήση της γλώσσας στα μη γλωσσικά μαθήματα: ο λόγος των επιστημών.
- [http://www.komvos.edu.gr/glwssa/odigos/thema_e7/e_6_thema.htm].
- Cavalla Cr. (2018). Lexique scientifique transdisciplinaire et enseignement aux étudiants allophones. In: Marie-Paule Jacques & Agnès Tutin (dir.), *Lexique transversal et formules discursives des sciences humaines*, London: ISTE, p. 191-213.
- Γούτσος, Δ. (2003). Σώμα Ελληνικών Κειμένων: Σχεδιασμός και υλοποίηση. Στο: *Πρακτικά 6ου Διεθνούς Συνεδρίου Ελληνικής Γλωσσολογίας*, Ρέθυμνο, Πανεπιστήμιο Κρήτης, σ. 930-939.
- Γούτσος, Δ. (2006). Ανάπτυξη λεξιλογίου: από το βασικό στο προχωρημένο επίπεδο. Στο: Δ. Γούτσος, Μ. Σηφιανού & Α. Γεωργακοπούλου, *Η Ελληνική ως Ξένη Γλώσσα: Από τις Λέξεις στα Κείμενα*. Αθήνα: Πατάκης, σ. 13-96.
- Gross, M. (1998). La fonction semantique des verbes supports. *Travaux de Linguistique : Revue Internationale de Linguistique Francaise*, De Boeck Universite, 37 (1), p. 25-46.

Βιβλιογραφία

- Hatier S. (2018). Identification et analyse linguistique des noms du LST. In: Marie-Paule Jacques & Agnès Tutin (eds.), *Lexique transversal et formules discursives des sciences humaines*, London: ISTE, p. 29-49.
- Θώμου, Π. (2006). *Λεξι(λογι)κές συνάψεις (lexical collocations) στη Νέα Ελληνική ως ξένη γλώσσα*. Διδακτορική διατριβή, Πανεπιστήμιο Κρήτης.
- [<http://www.didaktorika.gr/eadd/handle/10442/22302>].
- Jacques M.-P and Tutin A. (eds.) (2018). *Lexique transversal et formules discursives des sciences humaines*, London: ISTE.
- Jacquy E., Kister L., Marcon M., Barreaux S. (2018). Lexique scientifique transdisciplinaire, terminologies et langues de spécialité en SHS. In: Marie-Paule Jacques & Agnès Tutin (eds.), *Lexique transversal et formules discursives des sciences humaines*. London: ISTE, p. 91-113.
- Halliday M.A.K. and Martin J.R. (1993). *Writing Science: Literacy and Discursive Power*. Falmer Press: *Η γλώσσα της επιστήμης*. (2004). Μετάφραση Γ. Γιαννουλοπούλου, Αθήνα: Μεταίχμιο.
- Κατσαλήρου, Α. (2012). Κατάλογος ακαδημαϊκού λεξιλογίου για την ελληνική γλώσσα: Δημιουργία και προοπτικές αξιοποίησής του. Στο: *Μελέτες για την Ελληνική Γλώσσα* 32, σ. 377-386.

Βιβλιογραφία

- Κατσαλήρου Α. (2017). *Το ακαδημαϊκό λεξιλόγιο στη διδασκαλία της ελληνικής για ακαδημαϊκούς σκοπούς*, αδημ. δ.δ., ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη.
- Κουτσουλέλου-Μίχου, Σ. (2003). Προσδιορισμός κειμενικών ειδών: Η περίπτωση των προλόγων. Στο: *Πρακτικά 6ου Διεθνούς Συνεδρίου Ελληνικής Γλωσσολογίας*. Ρέθυμνο: Πανεπιστήμιο Κρήτης, σ. 762-767.
- Κουτσουλέλου-Μίχου, Σ. (2006). Λεξιλογικές επιλογές στις εισαγωγές γλωσσολογικών άρθρων. *Γλωσσολογία*, 17, σ. 143-156. [<http://glossologia.phil.uoa.gr/sites/default/files/Koutsoulelou.pdf>]. Τελευταία πρόσβαση: 20 Νοεμβρίου 2016.
- Κουτσουλέλου-Μίχου, Σ. (2009). *Όψεις του Ακαδημαϊκού Λόγου*. Αθήνα: Gutenberg.
- Λέκκα, Β. (2005). *Η Γλώσσα των Επιστημονικών Κειμένων*. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.
- Μπακάκου-Ορφανού, Αικ. (2003). Επίπεδα λεξιλογίου της Νέας Ελληνικής. Στο: *Πρακτικά συνεδρίου Γλώσσα κα πολιτισμός*, ΕΚΠΑ, Αθήνα: Γκελμπέσης, σ. 157-165.
- Μπακάκου-Ορφανού Αικ. (2005). *Η λέξη της νέας Ελληνικής στο γλωσσικό σύστημα και στο κείμενο*. Αθήνα: *Παρουσία*, παράρτημα αρ. 65.

Βιβλιογραφία

- Nation, I. S. P. (2001). *Learning vocabulary in another language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Tran T.T.H. (2018). Les adverbos dans les articles en SHS : typologie et réflexions didactiques. In: Marie-Paule Jacques & Agnès Tutin (eds.), *Lexique transversal et formules discursives des sciences humaines*. London: ISTE, p. 139-161.
- Τριανταφυλλίδης, Μ. (1941, 2000). *Νεοελληνική Γραμματική (της δημοτικής)*. Θεσσαλονίκη: Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη).
- Tutin A. and Jacques M.-P. (2018). Le lexique scientifique transdisciplinaire. In: Marie-Paule Jacques and Agnès Tutin (eds.), *Lexique transversal et formules discursives des sciences humaines*. London: ISTE, p. 4-26.
- Tutin A. (2018). Les expressions polylexicales transdisciplinaires dans les articles de recherche en sciences humaines : retour d'expérience. In: Marie-Paule Jacques & Agnès Tutin (eds.), *Lexique transversal et formules discursives des sciences humaines*. London: ISTE, p. 73-89.
- Van der Linden E. (2006). Lexique mental et apprentissage des mots, *Revue française de linguistique appliquée*, vol. XI, n° 1, p. 33-44.
- Yan Rui (2018). Les verbes du lexique scientifique transdisciplinaire et la modélisation des patrons verbaux. In: Marie-Paule Jacques & Agnès Tutin (eds.), *Lexique transversal et formules discursives des sciences humaines*. London: ISTE, p. 117-137.
- Φραγκάκη, Γ. (2010). *Ο Αξιολογικός Ρόλος του Επιθέτου και η Χρήση του ως δείκτη Ιδεολογίας. Μελέτη Βασισμένη σε Σώματα Κειμένων Δημοσιογραφικού Λόγου*. Διδακτορική διατριβή. Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.